

عنوان مقاله:

محورهای پیوند دهنده تشیع و هنر

محل انتشار:

پژوهش نامه فرهنگ و معارف دینی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

محمد ایرانمنش - دانشگاه شهیدباهنر کرمان

خلاصه مقاله:

بررسی رابطه معرفت دینی با هنر، به عنوان دو عرصه سترگ حیات معنوی بشرهمواره هدفی مهم برای پژوهش های تطبیقی بوده است. مذهب تشیع نیز به عنوان یکی از تاثیر گذارترین نحله های دینی جهان، رابطه ای عمیق با هنر دارد که محورهای آن باید به طور تحلیلی فهم شود. هدف این مقاله، معرفی روابط معرفتی و بنیادی تشیع و هنر با تکیه برعرصه هایی است که در تشیع مهم و با هنر نیز بالقوه مرتبط هستند. مطلوب نه مرور مصادیق، بلکه بررسی معرفت شناسانه ای است در جهت تشخیص محورها و محمل هایی که زمینه را برای پیوند بین تشیع و هنر فراهم می آورند. بدین منظور اهم مقولات قابل اشتراکی که در معرفت شیعی و مبانی هنر- خصوصا هنرمعنوی- جایگاه ویژه دارند، برشمرده و با توضیح معنا و جایگاه هر مقوله در تشیع و رابطه آن با هنر، مجموعا محورهای پیوند دهنده تشیع و هنر که عبارت از ولایت و وجه عاطفی تجربه دینی، باطن گرایی، عالم مثال، نگرش کهن الگویی، نیایش ها و ادعیه شیعه، ارزش دراماتیک تاریخ شیعه است تبیین می گردد.

کلمات کلیدی:

تشیع، هنر، ولایت، باطن گرایی، عالم مثال، نیایش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1794072>

